

Dr. H.F. Kohlbrugge

Tekst: EVANGELIE VAN MATTHEUS 22: 1-14

"En Jezus, antwoordende, sprak tot hen wederom door gelijkenissen, zeggende: [1] Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een zeker koning, die Zijn Zoon een bruiloft bereid had; [2] en zond zijn dienstknechten uit, om de genoden ter bruiloft te roepen, en zij wilden niet komen. [3] Wederom zond hij andere dienstknechten uit, zeggende: Zegt de genoden: Ziet, ik heb mijn middagmaal bereid, mijn ossen, en de gemeste beesten zijn geslacht, en alle dingen zijn gereed; komt tot de bruiloft. [4] Maar zij, zulks niet achtende, zijn heengegaan, deze tot zijn akker, gene tot zijn koopmanschap. [5] En de anderen grepen zijn dienstknechten, deden hun smaadheid aan, en doodden hen. [6] Als nu de koning dat hoorde, werd hij toornig, en zijn krijgsheren zendende, heeft die doodslagers vernield, en hun stad in brand gestoken. [7] Toen zeide hij tot zijn dienstknechten. De bruiloft is wel bereid, doch de genoden waren het niet waardig. [8] Daarom gaat op de uitgangen der wegen, en zo velen als u er zult vinden, roept hen tot de bruiloft. [9] En dezelfde dienstknechten, uitgaande op de wegen, vergaderden allen, die zij vonden, beide kwaden en goeden; en de bruiloft werd vervuld met aanzittende gasten. [10] En als de koning ingegaan was, om de aanzittende gasten te overzien, zag hij aldaar een mens, niet gekleed zijnde met een bruiloftskleed; [11] en hij zeide tot hem: Vriend! hoe zijt gij hier ingekomen, geen bruiloftskleed aanhebbende? En hij verstomde. [12] Toen zeide de koning tot de dienaars: Bindt zijn handen en voeten, neemt hem weg, en werpt hem uit in de buitenste duisternis daar zal zijn wening en knersing der tanden. j [13] Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren." [14]

Het is met opzet, dat ik heden deze gelijkenis behandel, tot troost voor de één, maar voor een ander' opdat hij gewaarschuwd en uit zijn onverschilligheid opgewekt worde. Eensdeels bent u wel een arm en ellendig volk, dat op de naam des Heeren vertrouwt; anderdeels is er meer dan één onder u, wiens handel en wandel hem niet veel goeds voorspelt. Wat de Heere toenmaals met deze gelijkenis wilde zeggen, valt dadelijk in het oog: Hij houdt het aan de Schriftgeleerden en Farizeeën, die Hem zochten te grijpen, in deze gelijkenis nogmaals voor, dat God rechtvaardig is, Die hen en geheel het Joodse volk, overeenkomstig zijn beloften, door de Apostelen, door de Zeventig, ja door Hem, de Knecht des Vaders, in de eerste plaats tot de bruiloft Zijns Zoons had geroepen, doch dat zij niet hadden gewild. Hij voorzegt het hun, dat God met vernieuwde liefde hen en het ganse Joodse volk, in nog machtiger' openbaring van Zijn goedertierenheid, nogmaals door de Apostelen voornemens was te nodigen; maar dat het Joodsche volk hierop wederom geen acht zou slaan, en dat het volk, evenals de priesters, zich veeleer door de begeerlijkheid des vleses, de begeerlijkheid der ogen en de grootsheid des levens geheel en al van de Waarheid zouden laten afhouden, zodat het hoelanger hoe erger zou gaan, daar zij de Apostelen en getrouwe getuigen des Heeren zouden beletten het Woord Gods te verkondigen, ja, hen smadelijk zouden behandelen en hen zelfs zouden doden. Maar dat doende zouden zij zich toorn vergaderen, in de dag des toorns en der openbaring van het rechtvaardig oordeel Gods; de Koning zou zijn krijgsheren zenden, de doodslagers vernielen en hun stad in brand steken. Zoals dit ook werkelijk gebeurd is, toen de Romeinen, onder keizer Vespasianus en Titus, Jeruzalem hebben ingenomen, en vele duizenden Joden jammerlijk om het leven gekomen zijn.

Verder voorzegt de Heere, Die in het vorige hoofdstuk gezegd had: "Het Koninkrijk Gods zal van u wéggenomen en de heidenen gegeven worden", op welke wijze en in welk groot getal deze heidenen zouden geroepen worden; tot waarschuwing van deze laatsten voegt Hij er echter bij, hoe één hunner, toen de koning ingegaan was om de aanzittende gasten te overzien, geen bruiloftskleed aanhad, en hoe hem daarom, midden in de rijk verlichte zaal, handen en voeten gebonden werden, en hij in de buitenste duisternis uitgeworpen werd. En opdat niemand mocht denken, dat zoiets slechts een énnen zou treffen, besluit Hij de gelijkenis met de veelbetekenende woorden: "Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren."

Dit alles nu zijn dingen, die een kind wel kan verstaan; zij zijn vervuld geworden, zij worden nog vervuld en zullen vervuld worden. Wie van onze heeft nu ooit deze gelijkenis gelezen, zonder dat zijn aandacht bijzonder op die man is gevallen, die geen bruiloftskleed aanhad. Dit gedeelte komt zo zeer uit in de gelijkenis, dat ik het liefst daarmee begin. Dood en leven houd ik u voor, de vloek en de zegen; kiest, u die tot hiertoe nog geen oprechte keuze gedaan hebt! Wij bevinden ons allen in de grote bruiloftsmaal, waarin het feest gevierd wordt van de Bruidegom, Jezus Christus, en van Zijn Bruid, de Kerk. Of zijn wij niet allen daarin? Ik zou wel willen weten, of iemand onder ons het ontkennen kan, dat hij onder de prediking van het Evangelie leeft! "De zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen", betuigt de Apostel Paulus (Titus 2:11). Dat wij vroeger op de wegen, dat is, dood in zonden en misdaden, bijgevolg in de ellende, terneerlagen, dat kan bijkans een ieder van onze van zich verhalen; maar ook, hoe hij door het Apostolische woord is genodigd, ja gedrongen geworden, om binnen te komen. De tafelen zijn het Woord Gods; en deze zijn alle vol geworden, want een ieder van onze weet er genoeg van, om het aan anderen te kunnen zeggen, hoe men zalig wordt, namelijk uit genade, door het geloof in Jezus Christus, en niet uit werken der Wet.

Dat op deze Dis "ossen en gemeste beesten" worden opgedragen, en "alle dingen gereed" zijn, ziet ieder met eigen ogen. Of wie van onze weet het niet, dat al wat Jezus Christus gedaan en verworven heeft, ja, Hijzelf de spijs der ziel ten eeuwige leven is? En wie van onze weet het niet, dat ons alles, wat wij tot onze eeuwige zaligheid nodig hebben, door God de Vader is toebereid, zodat wij dit alles van Gods wege in Christus Jezus hebben? Wij zijn echter niet allen met enerlei verwachting binnengekomen; "zij vergaderden allen, die zij vonden, beide kwaden en goeden", staat in de gelijkenis vermeld. De goede zijn degenen, welke, voor dat zij binnenkwamen, het bruiloftskleed hebben aangetrokken; de kwaden daarentegen zijn aan die mens gelijk, die geen bruiloftskleed aanhad, maar in zijn eigen klederen aanzat.

Hier wens ik u nu allereerst een opmerking mede te delen aangaande de gebruiken in het Oosten, en vervolgens een woord tot u te richten.

De opmerking is deze: In het Oosten komt men eerst in een voorzaal of ruime hal, eer men de bruiloftsmaal binnentreedt; in deze voorzaal of hal staan grote prachtige kasten; deze kasten zijn opgevuld met welriekende bruiloftsklederen. Ieder gast mag een van deze feestgewaden aantrekken, ja, hij is er zelfs toe verplicht. De koning heeft er zijn genoegen in, om zijn gasten aldus uit zijn schatten met koninklijke milddadigheid te bekleden. Ja, de zoon des konings neemt zelf uit deze kasten zijn klederen, zoals wij in de 45sten Psalm lezen: "Al uw klederen zijn (doortrokken van) mirre en aloë en kassie, uit de elpenbenen paleizen (kasten), vanwaar zij u verblijden" (terwijl u ze vandaar neemt).

En nu het woord, gericht tot u; ach, neemt het ter harte! Wij zitten nu allen aan de Bruiloftsmaal, maar de Koning staat voor de deur. Hij komt weldra, om ons, Zijn gasten, te overzien. Wie van onze nu geen bruiloftskleed aanheeft, die zij thans gewaarschuwd, en ik geef hem de raad zich spoedig in de voorzaal te begeven, dat hij zich daar het bruiloftskleed laat geven en aantrekken. Indien hij dat niet doet, dan zit hij nu wel is waar nog in het volle licht van de bruiloftsmaal, maar het zal zolang niet meer duren. De een en ander mag zich nu nog wel vleien, dat de Koning in Zijn goedertierenheid hem over het hoofd zal zien; de

Koning evenwel heeft een scherpe blik, Hij ziet in één oogwenk allen. En wat zal het zijn, als Hij Zich tot u wendt met de vraag: "Vriend, hoe zijt gij hier ingekomen, geen bruiloftskleed aanhebbende?" Denkt u, die dit kleed niet aanhebt, dan een antwoord gereed te zullen hebben? U zult verstommen, zoals hier geschreven staat: "En hij verstomde." En wat dan? Dan houdt het licht op, waarin u nu nog het kleed voor u kunt halen, en de gelegenheid, om het kleed aan te trekken, is voorbij; en dit zal uw lot zijn: *op bevel van God zult u de duivelen overgegeven, en voor eeuwig verwijderd van het licht, dat u nu nog hebt, van het licht van Gods genade, in de eeuwige verdoemenis geworpen worden.* Daar helpt geen naberouw, veelmeer is daar wenen over de aanmatiging, en knersing der tanden, dat men zich niet bekeerd heeft van Zijn gouden, zilveren, stenen en houten afgoden! Ververschrikkelijk uiteinde, nadat men geroepen is geworden, nadat men in de schitterende bruiloftszaal als gast is onthaald geworden, en mede aan het feestmaal deel heeft genomen! Daar zal men dan, ver boven zich, de eeuwige blijdschap vernemen dergenen, die het bruiloftskleed aanhadden, zichzelf daarentegen, ver van deze verwijderd, met alle duivelen gebonden voelen met eeuwige ketenen der duisternis!

Wie oren heeft om te horen, die hore!

Misschien zal maar een énnen uit ons zo'n lot treffen? Dat lot zal velen overkomen, zegt onze Heere; want "weinigen zijn uitverkoren."

Welaan", zal deze en gene zeggen, "behoor ik niet tot de weinige uitverkorenen, zo zal het mij alles toch niet baten, wat ik ook doen mag."

Ik antwoord: er wordt hier niet gezegd: "Vriend, hoe zijt gij hier ingekomen, niet uitverkoren zijnde", maar: "hoe zijt gij ingekomen, geen bruiloftskleed aanhebbende."

Maar wat is het bruiloftskleed? Is het het geloof? Is het de liefde? Zijn het de werken? Ach, zo ik "ja" daarop zeide, hoe spoedig zou het arglistig hart een middel vinden, om zichzelf te rechtvaardigen; hoe spoedig zou men in zelfbedrog van het geloof zeggen: ik heb toch geloof; en van de liefde: ik beoefen toch de liefde; en van de werken: immers doe ik dezelve!

Het is met dit kleed gelegen, als met de olie, welke de wijze maagden in haar lampen medenamen: de wijze maagden waren meer daarvan vervuld, dat de Bruidegom licht moest hebben, dan daarvan, dat zij tot de bruiloftsvreugde ingingen. Zo gaat het dengenen, die het bruiloftskleed aantrekken, meer daarom, dat zij doen hetgeen de Koning behaagt, dan dat zij ter bruiloft komen. Des Konings wil en welbehagen gaan bij hen boven alles, die zijn bij hen de hoofdzaak. Het gaat hun derhalve om gerechtigheid, om de wil Gods.

"Welaan", zal menigeen zeggen, "Gods wil is deze, dat ik in Zijn bruiloftszaal, aan Zijn Dis, niet in mijn gerechtigheid, die uit de Wet is, maar in de gerechtigheid, welke voor God geldt en welke door Jezus Christus is, bevonden worde."

Zonder twijfel. "Zo is dan het bruiloftskleed de volkomen genoegdoening, gerechtigheid en heiligheid van Christus?"

Ja, dat is het kleed. "God zij dank", denkt menigeen, "nu is mij een steen van het hart af, en de vrees, die ik nog zo-even had, is van mij weggenomen."

Als dat maar bij u waarheid is; de waarachtige waarheid zit niet in de hersenen, zij woont in het hart, zij is werkzaam in het leven. Werd u, de volkomen genoegdoening, gerechtigheid en heiligheid van Christus werkelijk van God geschonken en toegerekend? Waarlijk? Dan is het u om gerechtigheid te doen in alle dingen, dan bent u heilig in al uw wandel.

"Wat? Ik? Ik ben een arm zondaar; als ik niet door genade binnenkom dan kom ik niet binnen."

Ik antwoord: "Wanneer u door de Koning niet in het bruiloftskleed gekleed gevonden wordt, zo blijft u niet in de bruiloftszaal. O, ik ken die manier van spreken: "Ik ben een arm zondaar, ik ben een onnutte dienstknecht; wanneer ik niet uit genade zalig word, dan word ik niet zalig." Was het die mens inderdaad ernst met die uitspraken! Een mens kan wel beweren, dat hij de volkomen genoegdoening, gerechtigheid en heiligheid van Christus heeft, zonder dat het hem nog om gerechtigheid te doen is. Degene evenwel, wie deze volkomen genoegdoening, gerechtigheid en heiligheid van Christus in waarheid door God geschonken en toegerekend is, zinkt weg voor de woorden: "Wie de naam van Jezus Christus noemt, die hebbe afstand gedaan van alle ongerechtigheid." Hij weet, dat God niet de woorden zoekt, maar de kracht.

De zodanige zal niet voortdurend horen, en wederom horen, met veinzerij, alsof men er naar deed, hij zal niet zich overgeven aan de begeerlijkheid der ogen en de begeerlijkheid des vleses en de grootsheid des levens, maar hij zal hongerig luisteren naar het Woord der gerechtigheid, met vrezen en beven, onder waarachtig berouw en met waarachtige bekering, en een gedurig de toevlucht nemen tot de genade, in het geloof in Jezus Christus door de Heiligen Geest.

Wie aan de Dis des Woords in de bruiloftsmaal aanzitten, weten allen van niets anders, dan daarvan, dat zij zondaren zijn en dat er alleen door genade verlossing is. Degene hunner, wie het om gerechtigheid te doen is, trekken het bruiloftskleed aan, want het is hun om de wil des Konings te doen; de overigen echter blijven in hun eigen klederen, blijven in hun zonden zitten en menen, dat zij er zo door zullen komen, omdat zij zich gemeenschappelijk niet de anderen aan de Dis des Woords en in de maal bevinden.

Hier vernemen zij echter, dat zij zich eenmaal zullen teleurgesteld vinden.

God geve door Zijn almachtige genade, dat een iegelijk uwer dit ter hart neme.

Menigeen zit aan deze Dis zonder bruiloftskleed. Hij weet het. Waarom blijft hij zo zitten? De handen zijn op ongerechtigheid uit; weldra echter worden zij gebonden; de voeten gaan op verkeerde wegen, maar spoedig zijn zij in ketenen geklemd; de ogen zijn op begeerlijkheid uit, maar eerlang zwemmen zij in tranen; de tanden zijn op vergankelijke spijs uit, maar weldra klapperen zij; weldra liggen al de ledematen gekromd in de eeuwige verdoemenis!

Mensenkind! Zo gij u getroffen voelt, trek het bruiloftskleed aan, voordat de Koning binnenkomt, om u te bezien! Naar de voormaal heen, naar de kasten!

Aan de verkiezing ligt het niet. De Koning heeft Zijn Zoon een bruiloft bereid, niet u. Onderzoek eens, of u niet met uw "ik", dat de Bruidegom niet acht, in strijd zijt met de verkiezing. Met de tegenwerping, dat u geen genode zoudt zijn, komt u er niet door; u hebt de voorbeelden voor u: de gasten zijn genodigd, zij wilden niet komen.

En gij, waarom gaat u bij de duivel ter bruiloft en niet bij de Heere? Andermaal zijn de gasten genodigd, en wel met allervriendelijkste woorden! Zie nu toe, of niet uw eigen akker, uw hantering, uw stand, uw ambt, de mensen, uw eigen gerechtigheid, uw eerezucht, uw geldgierigheid, uw weelderigheid, de genieting, de begeerte u zo gekluisterd hebben, dat u de uitnodiging in de wind slaat, ja ten laatste het getuigenis onder uw handen zo teniet maakt, dat het in het geheel niet meer bij u getuigen kan! Ach, het gaat onder de Christenen nog niet anders toe, dan het bij de Joden ging: het volk laat zich door de wereldse begeerlijkheden dienstbaar maken; de leidlieden laten zich door eerezucht en gierigheid van de tempel en door hoop op onderscheidingen en waardigheden van het paleis vasthouden. Beiden blijven in hun eigenwaan zitten, en moorden zoveel zij kunnen, uit boosheid, eigengerechtigheid en haat tegen de Waarheid. Maar: wee, wee de grote stad, het prachtige Babylon, waarin men jaagt naar begeerlijkheid der ogen, begeerlijkheid des vleses én grootsheid des levens, waarin men rijk is aan al wat ijdel en verderfelijk is, maar arm aan de onvergankelijke schatten! Welke heirlegers worden reeds tegen haar afgezonden! Hoe gaat zij alreeds op in de vlammen! Hoe wordt zij in één ogenblik verwoest!

Maar ik kom tot u terug. Ik zeg: aan de nodiging ligt de schuld niet. "Roept zo velen, als u er zult vinden", zegt de Koning. De dienstknechten vergaderden allen, die zij vonden, beide kwaden en goeden. Bent u een kwade: welnu, u wordt daarom niet teruggestoten.

U wordt van Gods wege genodigd, op Zijn bevel bent u in de maal binnengelaten, door Zijn wil zit u aan de Dis. Welaan, als "een kwade" bent u binnengelaten; u bent binnengelaten in uw klederen, die u op straat gedragen hebt. Bent u binnengelaten, om kwaad te blijven? Waar hebt u het bruiloftskleed, dat toch de andere gasten aanhebben?

Wie zinkt weg voor de woorden: "Hij vernielde deze doodslagers en stak hun stad in brand"; voor de woorden: "Bindt zijn handen en voeten"; voor de woorden: "Velen zijn geroepen, maar weinigen

uitverkoren"? Wie is hier radeloos, verlegen, bekommerd, of hij tot de weinige uitverkorenen behoren zal? Hij hore: God, de Vader, is de grote Koning, en Zijn Zoon, Jezus Christus, is in onze plaats mens geworden, heeft in onze plaats aan de beledigde majesteit van deze grote Koning voldoening aangebracht, heeft voor ons opstandelingen de verzoening verworven, heeft voor ons de genade van deze Koning verdiend.

Nu heeft de Koning aan die enige Mens in genade, Die onze Broeder heeft willen worden, aan Zijn Zoon, als onze Plaatsbekleder, zo'n buitengemeen welbehagen, dat Hij Hem een bruiloft bereidt. Wil Hij nu niet, dat wij komen? Herhaalt Hij zijn uitnodiging niet? Verkondigt Hij het niet, dat Hij niet iets magers, maar de volheid van het vette geven wil? Heeft Hij niet alles bereid, Hij alleen? Drijft Hij ons door Zijn uitnodiging niet van de uitgangen der wegen tezamen? Vraagt Hij er naar, of wij goede of kwade zijn? Laat Hij door Zijn Evangelie niet allen als op één hoop werpen? Is Gods oog misschien boos?

"Nog is er plaats", lezen wij bij Lukas. Voor de slechtste, de onwaardigste, de ellendigste, voor het arme bedelvolk wordt de deur wijd opengedaan. Slechts één ding verlangt Hij: dat wij ter bruiloft komen. Is dat niet koninklijke genade? is dat niet koninklijke ontferming? En wederom verlangt Hij maar één ding: dat wij in bruiloftsklederen aan de Dis zitten. Is dat niet *gerechtigheid*? Moeten wij dat kleed vervaardigen? Wie verlangt in waarheid er mede bekleed te zijn. Ginds hangen zij in gereedheid in de kasten, voor elkeen is hier een kleed ter hand! Wie begeert er een te hebben? Die trekke het over zijn lichaam aan, het lichaam moge dan zijn, hoe het zij. Dat is juist de wil van de koninklijke verkiezing.

Is dan nu het geloof, of zijn de werken het kleed? Is het de volkomen genoegdoening, gerechtigheid en heiligheid van Christus, of is het de vrucht des Geestes, de dankbaarheid? Ik heb gezegd, dat deze klederen met liefelijke geuren vervuld zijn, doortrokken van mirre, aloë en kassie. Wie de Heere Jezus Christus aangetrokken heeft, heeft die dan een doden man aangetrokken? Of Dien, Die opgestaan is uit de doden? Zo zal dan hij gerechtigheid vinden, wie het om gerechtigheid te doen is, en op zijn geschrei: "Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods", zal hij laten volgen: "Ik dank God, door Jezus Christus." Zo trekt men het bruiloftskleed aan.

Gelijkewijs Jezus Christus krachtelijk bewezen is te zijn de Zoon van God, naar de Geest der heiligmaking, daardoor, dat Hij uit de doden is opgestaan, zo zal Hij Zich ook als zodanig in de macht van Zijn opstanding bewijzen aan allen, die de toevlucht tot Hem genomen hebben.

"Mocht ik toch iemand op aarde vinden, die het mij onfeilbaar wist te zeggen, of ik het bruiloftskleed aanheb!" Geliefde, alleen de Geest van God verzegelt, alleen Hij geeft het onbedrieglijk getuigenis, dat men een kind Gods is. Hoe is het echter de weinigen uitverkorenen te moede voor de uitnodiging? Zij bevinden zich op de wegen, zij zijn in zonden en misdaden en voelen zich verloren. Er is evenwel in hen een vurig verlangen naar de Koning en Zijn genade. Zij weten, dat zij rebellen, opstandelingen zijn, en dat zij Zijnen toorn verdiend hebben. Zal de Koning nog naar hen omzien? O, wanneer Hij hen nog zou aanzien met een goedgunstige blik, hoe gelukkig, hoe eeuwig gelukkig zouden zij zich voelen, hoe graag zouden zij dan willen sterven! Is er echter voor zoiets nog de mogelijkheid voor *hen*? Ja, gewis! wat zij nauwelijks durfden hopen, dat gebeurt. In hun harten klinkt het op eens: "Genade, genade, ook voor u is er nog verlossing." Het licht van eeuwige ontferming dringt in hun nacht binnen, zo rein, zo klaar, zo helder! In hun oren klinkt de stem der boden: *Komt, komt, de Koning nodigt; alles is gereed!*

O, wat is op eens hun alles nieuw geworden! Zij geloven de stem, zij kunnen niet anders; en zij komen aan, wenende, snikkende, verslagen van geest, nochtans vervuld met blijdschap in God. Zij zijn lam, zij zijn kreupel, zij zijn blind, nochtans huppelen zij als een hert, en alles is hun licht. Zo treden zij de voorzaat binnen! Wat leeft er in hun hart? De Koning en Zijn welbehagen. Zij zien het, zij horen het, hoe hier aan ieder het bruiloftskleed wordt ter hand gesteld. "Dit kleed bedekt u geheel", zo wordt u gezegd; "het bedekt uw armoede geheel, uw ganse ellende", o, trek dit kleed aan, zo behaagt u de Koning! De Bruidegom heeft het voor u verworven, Hij draagt Zelf geen ander." O, die gelukkigen! Zullen zij wel rust of duur hebben, voor en aler zij met dit kleed bedekt zijn?

Welaan, dit kleed is de volkomen genoegdoening, gerechtigheid en heiligheid van Christus. Hebben de uitverkorenen genoeg daaraan voor dit leven, of begeren zij het eeuwig te dragen? Indien eeuwig, dan heeft dit kleed ook zijn werking heden en morgen, ja, tot aan de dood en over de dood heen. Hier is het vlees niets nut; in de volkomen genoegdoening, gerechtigheid en heiligheid van Christus zijn Geest en leven.

Wat betekent dit kleed dan nog meer? Dit, dat men wel is waar vlees, een zondig mens is, maar dat men in de mens Christus Jezus zijn vlees en bloed in de hemel heeft; dat men dus met Hem opgestaan en in de hemel overgezet is; dat men zo in Hem gezegend is met alle geestelijke zegening in de hemel, gezegend met de volle vrucht des Geestes; dat men in Christus en met Hem wel bewaard is in het geloof, bekleed met de gelukzaligheid des Allerhoogsten; ook heerlijk beschut en bedekt is tegen alle vijanden; dat men met Hem alles beërft en in het geloof de overwinning heeft over de wereld.

En wat betekent het, dat dit kleed zo doortrokken is van de geuren der mirre, der aloë en kassie? Wat anders, dan de kostbare schat van de ons door Christus verworven en meegedeelde Geest; wat anders dan de geur van het wezen en leven desgenen, die de Geest drijft; wat anders dan het bestendige en voor het bederf bewarende van de genade dezes Geestes; dan gedurige genezing van alle verborgen wonden, dan het tegengift tegen de vergiftige pijlen des bozen, en het wel bittere voor de mond, maar voor het hart gezonde en waarlijk zoete van het gelijkvormig worden aan de dood van Christus onder allerlei verdrukking, kruis, lijden, hoon, smaad en aanvechting van de zijde der wereld en des duivels? Zo verkrijgt men dan in dit kleed de overwinning over de wereld.

En wie hier meent, zich te kunnen verontschuldigen met zijn onmacht, die vraag ik: Of men, gehuwd zijnde in gemeenschap van goederen met een rijke Koning, nog arm kan zijn? Ja, arm is men in zichzelf; en wilde de vrouw tot haar armoede zich keren, die zij uit haars vaders huis had medegebracht, dan zou zij niets vinden. Waar nu evenwel de Koning Zichzelf heeft gegeven, Zijn hart, Zijn leven, Zijn geheel vertrouwen, al zijn goederen en de sleutels er bij, is daar de vrouw dan niet in staat, de rekeningen te betalen, welke voor en na komen?

Kan zij dan niet elke vijand van zich afhouden met des Konings macht, aangezien Hij haar immers liefde en trouw gezworen heeft, gezworen heeft, haar nimmermeer te zullen verlaten, haar trouw te verzorgen en te beschermen? Deze gemeenschap geeft enigheid. Laten wij maar niets zijn. Met onze kracht wordt niets volbracht. Gelijk de nul, alléén staande, niets betekent, en slechts macht krijgt, als er de één voorkomt, zo is het ook hier. Laten wij een nul zijn en Hij de Één er vóór, dan is er macht, en deze macht wordt steeds machtiger, naarmate wij met onze nullen ons tot Hem, de enige Een, voegen. Slechts alles aan Hem beleden, slechts bij Hem gebleven, Hij is de armen goed, en als er geen ban in Israël is, dan jaagt één er duizend. In Zijn gemeenschap, in Zijn bekleding, in het bruiloftskleed wordt de wereld overwonnen. Wie de wereld niet overwint, wordt niet in het bruiloftskleed bevonden.

De weinige uitverkorenen overwinnen evenwel de wereld; daarom wordt van hen betuigd: "En hun is gegeven, dat zij bekleed worden met rein en blinkend fijn lijnwaad." Dit fijne lijnwaad nu zijn de rechtvaardigmakingen der heiligen: een gerechtigheid, welke hen bedekt; een gerechtigheid, om de gerechtigheid niet prijs te geven; een gerechtigheid, om in gerechtigheid voor Hem bevonden te worden in Zijnen dag. De weinige uitverkorenen weten het, dat vlees de hemel niet zien zal; daarom hebben zij der wereld *vaarwel* gezegd; zij wandelen in de Geest en wachten slechts op de openbaring van de grote God en Zaligmaker Jezus Christus.

Zo is het gesteld met de weinige uitverkorenen, en hun kenteken is, hetwelk zij aan zich dragen: dat het hun door de Geest van Christus om gerechtigheid te doen is; daarom zullen zij zich ook niet in de bruiloftszaal wagen, zonder het bruiloftskleed aan te doen; want de wil en de genade des Konings is hun meer, dan dat zij binnengekomen zijn in de zaal. Arm en ellendig zijn zij in zichzelf, en in hun eigen klederen mogen zij niet verschijnen, dat weten zij. Juist daarom trekken zij ook het kleed aan, waarin alleen zij de Koning kunnen behagen, en dat om niet wordt uitgereikt. Zij zijn boven anderen aan allerlei

zonden en verzoeken des satans blootgesteld, doch hebben geen rust, voor en aler zij zo gekleed zijn, als de Koning het wil, opdat Hij welbehagen aan zijn gasten zou kunnen hebben.

O, allen, wier harten tot Gods geboden geneigd zijn, stelt niet uit, gaat tot de klederkasten, trekt het bruiloftskleed aan!

Hoe huiveringwekkend deze gelijkenis ook zijn moge, zij kan desniettemin aan degene onder u, die steeds naar de gerechtigheid hongeren en dorsten, slechts moed geven. Zien wij op de Koning, dan mogen wij uitroepen: *Loof de Heere, mijn ziel!* Hij heeft een welbehagen aan de keuze Zijns Zoons, Die tot Zijn bruid een verkiest, die des duivels bruid was. Hij heeft welbehagen aan de genade van deze Zoon, Die uit vrije liefde Zich deze bruid heeft herschapen, herschapen in Zijnen dood, in Zijn opstanding en in de bedoeling Zijns Geestes, Die haar heeft versierd en heerlijk gemaakt, opdat zij zonder vlek of rimpel zou staan voor God en de Vader.

Horen wij Zijn nodiging: hoe moedig moet die ons maken om toe te gaan, wat ook de duivel er tegen inbrengt! Met welk een drang der liefde, hoe welgemeend geschiedt die nodiging! God, de Vader nodigt; Hij nodigt opnieuw met de grootste lankmoedigheid. Hij, Die algenoegzaam is in Zichzelf, biedt daarenboven Zijnen gasten een spijs aan, zoals de engelen die nooit ontvangen! Welk een koninklijke, vette, heerlijke, overvloedige spijs heeft Hij opgedist; het beste, wat Hij heeft, opdat zijn hongerige gasten eten en volop hebben! Ja, wie kan zich door de wereld nog laten vasthouden, als hij hoort, dat Deze zo'n Koning is, Die zo vele goede, vriendelijke, allerminkaamste woorden laat uitroepen, om maar vele gasten aan Zijn Dis te vergaderen, opdat zij zich met Zijn Zoon en met Hem verblijden! O, is het niet voor u, voor u, als u ziet, dat Hij moede noch mat wordt, om nadat de eigenlijke gasten Zijnen maaltijd versmaad hebben, nu van de uitgangen der wegen tot Zich te roepen, wat maar gevonden wordt, en wat nog nooit zulke gerechten geproefd heeft, opdat het woord vervuld zij: "De zachtmoedigen zullen eten en verzadigd worden"?

O welk een koninklijke mildheid en goedheid, dat Hij alles, alles bereid heeft, dat Hij ook het bruiloftskleed niet wil meegebracht hebben door Zijn genoden, maar het voor een ieder, die binnentreedt, gereed heeft en het om niet geeft, zodat men, ofschoon een bedelaar, arm in zichzelf, in des Konings klederen mag prijken! Is het niet, om in aanbidding weg te zinken?

O gij, uitverkorenen des Heeren! Verblijdt u in uw Koning, Die weldra Zelf komen zal, om u te overzien. En u, die in de voorzaal voor de klederenkasten staat, doet aan de hartelijke ontfermingen Gods, doet aan de Heere Jezus Christus; in dit kleed is alle heiligheid aanwezig, welke onze onreinheid bedekt. Dat is de waarheid, en in haar is de overwinning voor allen, bij wie het waarheid is, te weten: *waarheid des geloofs*. AMEN.

Deze leerrede is gehouden te Elberfeld op 27 October 1850, des voormiddags.